

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 377513 / HA ZA 10-3620

Vonnis in verzet van 28 september 2011

in de zaak van

de stichting
STICHTING DE THUISKOPIE,
gevestigd te Hoofddorp,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
gedaagde in het verzet,
advocaat mr. J.D. Holthuis te Amsterdam,

tegen

1. de vennootschap onder firma
[W] V.O.F.,
gevestigd te Alphen aan den Rijn,
2. **[W]**,
wonende te Alphen aan den Rijn,
3. **[X]**,
wonende te Zaandam,
4. **[Y]**,
wonende te Alphen aan den Rijn,
5. **[Z]**,
wonende te Zoetermeer,
gedaagden in conventie,
eisers in reconventie,
eisers in het verzet,
advocaat mr. I.R.J. Thijssen te Amsterdam.

Eiseres in conventie, verweerster in reconventie en gedaagde in het verzet zal hierna De Thuis kopie genoemd worden. Gedaagden in conventie, eisers in reconventie en eisers in het verzet zullen hierna gezamenlijk [W] V.O.F. c.s. genoemd worden en afzonderlijk [W] V.O.F., [W], [X], [Y] en [Z]. Gedaagden in conventie sub 1 tot en met 4 zullen voorts gezamenlijk worden aangeduid als [W] V.O.F. en haar vennoten.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaarding in de procedure met zaaknummer 371958 / HA ZA 10-2623 van 29 april 2010 met producties 1 tot en met 18

- het verstekvonnis van deze rechtbank van 25 augustus 2010 in de procedure met zaaknummer 371958 / HA ZA 10-2623
- de verzetdagvaarding van 30 september 2010, waarbij [W] V.O.F. c.s. in verzet is gekomen tegen het verstekvonnis van 25 augustus 2010, tevens conclusie van eis in reconventie, met producties 1 tot en met 9
- het tussenvonnis van 27 oktober 2010
- de akte eisenwijziging in reconventie van 27 juli 2011
- het proces-verbaal van comparitie van 27 juli 2011 en de daaraan gehechte pleitaantekeningen van de advocaten van partijen.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. De Thuiskopie is de collectieve beheersorganisatie die belast is met de inning en verdeling van de vergoeding die verschuldigd is aan de maker van een werk of diens rechtverkrijgenden door de fabrikant of importeur van blanco informatiedragers op grond van artikel 16c lid 1 Auteurswet (Aw) (hierna: 'de thuiskopievergoeding').

2.2. De Stichting Onderhandelingen Thuiskopievergoeding (SONT) is, op de voet van het bepaalde in artikel 16e Auteurswet, belast met het vaststellen van de hoogte van de thuiskopievergoeding. Sinds 1 februari 2005 gelden onder meer de volgende tarieven:

- Data CD-R/RW : €0,14 per disc;
- DVD-R/RW : €0,60 per 4.7 Gigabite (GB);
- DVD+R/RW : €0,40 per 4.7 GB.

Voor blanco DVD's van het type -R/RW respectievelijk +R/RW met een kleinere/grotere opslagcapaciteit dan 4.7 GB geldt een proportionele vergoeding.

2.3. [W] is in juni 2006 een onderneming begonnen op het gebied van de handel in electronicaproducten. De handel vindt plaats op de Bazaar in Beverwijk en op andere markten en braderieën.

2.4. Met ingang van 1 april 2008 heeft [W] V.O.F. de onderneming van [W] voortgezet. Naast [W] zijn [X] en [Y] vennoot in [W] V.O.F..

2.5. [Z] is een neef van [W].

2.6. In 2006 en 2007 heeft [W] 2.496.800 blanco informatiedragers gekocht van de onderneming Direkt Supplies te Lommel, België. In december 2006 heeft [W] voorts 18.000 blanco informatiedragers gekocht van Boveme BVBA (hierna: Boveme) te Diepenbeek, België.

2.7. Op 28 november 2007 heeft [W] opgave gedaan bij De Thuiskopie van een partij van ongeveer 4.000 blanco informatiedragers van de merken Platinum, Philips, Verbatim en Traxdata. Volgens de opgave waren deze informatiedragers ingekocht op 8 november 2007 op de Beverwijkse Bazaar van een Duitse handelaar. De opgave betrof onder meer de volgende aantallen dragers van het merk Platinum: 640 DVD+, 600 DVD-, 1200 CD-R en 600 CD+R.

2.8. Op 1 december 2007 hebben medewerkers van De Thuis kopie geconstateerd dat in de marktkraam van [W] in de Beverwijkse Bazaar blanco informatiedragers werden aangeboden. Een medewerker van De Thuis kopie kocht die dag een spindel van 100 stuks DVD-R voor €17,-. Een spindel is een verpakking met 50 of 100 blanco informatiedragers. Vervolgens hebben de medewerkers van De Thuis kopie zich bekend gemaakt en het aantal op, onder en achter de kraam aanwezige blanco informatiedragers geteld. Zij hebben geconstateerd dat het om ruim 8.000 blanco informatiedragers ging van het merk Platinum. Daaronder bevonden zich 4.500 DVD-, 1925 DVD+, 2420 CD-R en 20 DVD-DL dragers.

2.9. Medewerkers van De Thuis kopie hebben tijdens de onder 2.8. beschreven controle op 1 december 2007 aan [Z], die bij de marktkraam aanwezig was, een onthoudingsverklaring voorgelegd die hij heeft ondertekend. Het document bevat een verklaring dat [Z] zich zal onthouden van het verhandelen van blanco informatiedragers, waarvan niet kan worden aangetoond dat de verschuldigde thuis kopie vergoedingen met betrekking tot die blanco informatiedragers aan De Thuis kopie zijn afgedragen, dan wel, onder overlegging van de daartoe noodzakelijke bescheiden, aangetoond kan worden wie de importeur of fabrikant van die dragers is, op straffe van verbeurte van een contractuele boete van €100,- per drager. De verklaring bevat voorts een bepaling dat onder 'verhandelen' mede wordt verstaan het verkopen, te koop aanbieden, ter verkoop in voorraad houden, adverteren of op enigerlei wijze direct of indirect bij één of meer van deze handelingen betrokken zijn.

2.10. Op 22 oktober 2008 heeft [W] V.O.F. opgave gedaan bij De Thuis kopie van een partij van ruim 20.000 blanco informatiedragers, die blijkens de opgave zijn ingekocht op 10 oktober 2008 op de Beverwijkse Bazaar van een Duitse handelaar.

2.11. Op 31 januari 2009 heeft De Thuis kopie een controle uitgevoerd op de Beverwijkse Bazaar, waar deurwaarder E. Willemsen bij aanwezig was. De deurwaarder heeft in zijn proces-verbaal van bevindingen van die datum vastgelegd dat hij een telling in stand 5121 heeft gedaan en daarbij de volgende hoeveelheden dragers heeft aangetroffen: 3900 CD's, 4175 DVD+, 1470 DVD- en 50 Dual Layer DVD's.

2.12. Op 7 maart 2009 heeft De Thuis kopie een controle uitgevoerd op de Beverwijkse Bazaar, waar deurwaarder C. Dikken bij aanwezig was. Deze deurwaarder heeft in zijn proces-verbaal van bevindingen van die datum vastgelegd dat hij die ochtend op de parkeerplaats van de Beverwijkse Bazaar [Z] aantrof bij een groene bestelbus en geconstateerd heeft dat zich in die bestelbus de volgende blanco informatiedragers bevonden:

Merk	DVD+	DVD-	DL	CD
Platinum	1.800	15.000	240	30.120
Traxdata	600	4.200		
Verbatim	81.200	39.200	1.000	1.200
Philips	2.925	17.975	300	3.960
Princo		600		
Silver				500

Voorts heeft deurwaarder Dikken in zijn proces-verbaal van die dag opgenomen dat hij in stand 05502 de volgende hoeveelheid dragers heeft geconstateerd:

Merk	DVD+	DVD-	CD
Platinum	100	25	700
Verbatim	125	100	100
Traxdata	50		
Philips		100	50

2.13. Blijkens een factuur van 3 maart 2009 heeft [W] V.O.F. blanco informatiedragers gekocht van Zwab Mediashop, gevestigd te Weiswampach, Luxemburg.

2.14. Op 3 april 2010 heeft De Thuis kopie conservatoir beslag gelegd met gerechtelijke bewaring ten laste van [W] V.O.F. en haar vennoten op:

- een groene bestelbus van het merk Peugeot met kenteken VH-FN-70;
 - een zwarte personenauto van het merk Mercedes met kenteken 84-JR-RZ;
 - roerende zaken, waaronder cartridges en blanco informatiedragers, zoals nader aangeduid in het proces-verbaal van deurwaarder Dikken van die datum;
 - een bestelbus van het merk Mercedes Benz met kenteken 90-BN-SV;
 - contant geld ter waarde van €520,14;
 - roerende zaken, waaronder blanco informatiedragers, zoals nader aangeduid in het proces-verbaal van deurwaarder Wiggers van die datum;
- Voorts heeft De Thuis kopie op die datum conservatoir derdenbeslag onder de ING Bank gelegd ten laste van [W] V.O.F. en haar vennoten.

3. Het geschil

in conventie

3.1. De Thuis kopie heeft in de verstekprocedure gevorderd dat de rechtbank bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis:

1. [W] veroordeelt tot betaling aan De Thuis kopie van €949.820,43 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 10 april 2007 en €3.823,20 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 18 maart 2010;
2. [W] V.O.F. en haar vennoten hoofdelijk veroordeelt tot betaling van €90.411,- te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 18 maart 2010;
3. [W] V.O.F. en haar vennoten veroordeelt om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan De Thuis kopie volledig en gespecificeerd opgave te doen van het aantal door hen in Nederland geïmporteerde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, onder medezending van die bescheiden, waarvan kennisneming noodzakelijk is voor de vaststelling van de verschuldigdheid en de hoogte van de vergoeding, waaronder in ieder geval begrepen in- en verkoopfacturen, alsmede zulke opgave te blijven doen, op verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;
4. [W] V.O.F. en haar vennoten veroordeelt om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan De Thuis kopie volledig en gespecificeerd opgave te doen van het aantal door hen in Nederland verhandelde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, op verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;

-
5. [W] V.O.F. en haar vennoten beveelt om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan De ThuisKopie alle bescheiden, daaronder in elk geval begrepen in- en verkoopfacturen, ter hand te stellen waarvan de kennisneming noodzakelijk is om vast te stellen of de thuisKopievergoeding over de uit de opgave blijkende blanco informatiedragers door de fabrikant of importeur is betaald, op verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;
6. [W] V.O.F. en haar vennoten beveelt de onder 3. en 4. bedoelde opgaven vergezeld te doen gaan van een verklaring van een registeraccountant die ertoe strekt dat hij aan de hand van de boeken en voorraden [W] V.O.F. en haar vennoten heeft vastgesteld dat deze opgaven juist en volledig zijn, op straffe van verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;
7. [W] V.O.F. c.s. verbiedt om, voor eigen rekening of voor rekening van een ander, blanco informatiedragers in Nederland te importeren en/of te verhandelen (waaronder begrepen: verkopen, te koop aanbieden, ter verkoop in voorraad houden, adverteren of op enigerlei wijze direct of indirect bij een of meer van deze handelingen betrokken zijn), waarover geen opgave is gedaan en/of niet de verschuldigde thuisKopievergoeding aan De ThuisKopie is voldaan, op verbeurte van een dwangsom van €100,- voor iedere blanco informatiedrager die in strijd met dit verbod geïmporteerd of verhandeld wordt, dan wel, naar keuze van De ThuisKopie, een dwangsom van €1.000,- voor elke dag dat in strijd met dit verbod wordt gehandeld, een en ander onverminderd de aanspraak van De ThuisKopie op de verschuldigde thuisKopievergoeding over de geïmporteerde en/of verhandelde blanco informatiedragers;
8. [W] V.O.F. c.s. hoofdelijk veroordeelt tot betaling aan De ThuisKopie van de redelijke en evenredige proces- en beslagkosten op de voet van artikel 1019h Rechtsvordering (Rv).

3.2. De ThuisKopie legde aan haar vorderingen ten grondslag dat [W] in 2006 en 2007 blanco informatiedragers heeft geïmporteerd en verhandeld in Nederland zonder daarvan opgave te doen aan De ThuisKopie en zonder de thuisKopievergoeding daarvoor af te dragen. Op grond van de aantallen gespecificeerd in de facturen van Direkt Supplies en Boveme die De ThuisKopie tot haar beschikking heeft gekregen, is [W] volgens De ThuisKopie €949.820,43 aan haar verschuldigd. Hetzelfde geldt voor de op 1 december 2007 getelde blanco informatiedragers, waarvoor [W] een thuisKopievergoeding van € 3.823,20 verschuldigd is. [W] V.O.F. heeft voor de op 31 januari 2009 en 7 maart 2009 getelde dragers geen thuisKopievergoeding afgedragen. Voor de op die twee data getelde aantallen is [W] V.O.F. thuisKopievergoedingen verschuldigd van €3.134,- (telling 31 januari 2009), €86.913,- (telling inhoud bestelbus 7 maart 2009) en €364,- (telling marktkraam 7 maart 2009). Omdat [W] V.O.F. c.s. in strijd met de Auteurswet heeft verzuimd thuisKopievergoedingen af te dragen, heeft De ThuisKopie tevens recht op de door haar ingestelde nevenvorderingen en vergoeding van de proceskosten op de voet van artikel 1019 Rv.

3.3. Bij het verstekvonnis zijn de vorderingen van De ThuisKopie toegewezen behoudens de gevorderde veroordeling in de volledige proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv en is [W] V.O.F. c.s. veroordeeld in de proceskosten conform het liquidatietarief, aan de zijde van De ThuisKopie tot de dag van de uitspraak begroot op €13.168,49.

3.4. [W] V.O.F. c.s. vordert in het verzet dat het verstekvonnis wordt vernietigd en dat de vorderingen van De ThuisKopie alsnog worden afgewezen.

3.5. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

in reconventie

3.6. [W] V.O.F. c.s. vordert - samengevat – na eiswijziging en intrekking ter comparitie van het vijfde onderdeel van haar gewijzigde eis:

1. opheffing van de door De ThuisKopie op 3 april 2010 gelegde beslagen en veroordeling van De ThuisKopie tot teruggave van de in beslag genomen blanco informatiedragers, op straffe van een dwangsom van €25.000,-, danwel veroordeling van De ThuisKopie tot vergoeding van de schade door executorialer verkoop van de in beslag genomen blanco informatiedragers nader op te maken bij staat, vermeerderd met rente, alsmede vergoeding van de door ING Bank aan opposanten sub 2 en 4 in rekening gebrachte beslagkosten van ieder €100,-, vermeerderd met rente, en teruggave van het in beslag genomen geldbedrag van €520,14, vermeerderd met rente;
2. retournering van het origineel van de door de ABN AMRO bank gestelde bankgarantie, danwel ontslag van de bank uit haar verplichtingen onder vergoeding van de kosten verbonden aan het stellen van een bankgarantie op straffe van een dwangsom van €25.000,-;
3. veroordeling van De ThuisKopie tot betaling van de schade ten gevolge van de beslagen en het afvoeren van de handelsvoorraad van [W] V.O.F., alsmede ten gevolge van de inbeslagname van de Mercedes Benz Bestelbus, de Peugeot bestelbus en de Mercedes personenauto, nader op te maken bij staat en vermeerderd met rente;
4. veroordeling van De ThuisKopie om al hetgeen [W] V.O.F. c.s. ter uitvoering van het verstekvonnis heeft voldaan aan haar terug te betalen, vermeerderd met rente;
5. vernietiging van de in 2.9. beschreven onthoudingsverklaring;
6. een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 1019h Rv.

3.7. [W] V.O.F. c.s. legt aan haar vorderingen ten grondslag dat de door De ThuisKopie gelegde beslagen onrechtmatig waren, omdat De ThuisKopie geen rechtsgeldige vordering op [W] V.O.F. c.s. heeft. [W] V.O.F. c.s. heeft daardoor schade geleden. De ThuisKopie is aansprakelijk voor de vergoeding daarvan. Aan de vordering tot vernietiging van de door [Z] getekende onthoudingsverklaring legt [W] V.O.F. c.s. ten grondslag dat deze door bedrog en/of dwaling tot stand is gekomen.

3.8. De ThuisKopie voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

in conventie

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

4.1. Op grond van artikel 16g Aw is deze rechtbank bij uitsluiting bevoegd te beslissen in dit geschil, daar het betrekking heeft op de in artikel 16c Aw bedoelde thuisKopievergoeding.

4.2. Gesteld noch gebleken is dat [W] V.O.F. c.s. niet tijdig verzet heeft ingesteld, zodat [W] V.O.F. c.s. ontvankelijk is in haar verzet.

Artikel 1 EP EVRM

4.3. Als meest verstrekkende verweer heeft [W] V.O.F. c.s. aangevoerd dat de artikelen 16c tot en met 16ga Aw (hierna: ‘de thuishopieregeling’) in strijd zijn met artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM (hierna: art. 1 EP EVRM), omdat de thuishopieregeling niet aan de evenredigheidseis voldoet. Volgens [W] V.O.F. c.s. is dat het geval omdat de heffing plaatsvindt ongeacht de vraag of de eindgebruiker op een blanco informatiedrager thuishopieën maakt of niet. De rechtbank overweegt hierover als volgt. Een verdragsstaat dient bij het treffen van een maatregel die leidt tot een verstoring of ontneming van eigendom een ‘fair balance’ te treffen tussen de eisen van het algemeen belang en die van de bescherming van fundamentele rechten van het individu. Bij de beoordeling van de vraag of een staat aan dit vereiste heeft voldaan dient een ruime beoordelingsmarge aan die staat te worden toegekend. Slechts als sprake is van een buitensporige last voor het individu wiens eigendom wordt ontnomen, is er sprake van strijdigheid met art. 1 EP EVRM. De rechtbank is van oordeel dat er van een zodanige buitensporige last geen sprake is. Daarbij is van belang dat de thuishopieregeling bescherming biedt aan een ander eigendomsrecht: het auteursrecht en/of naburig recht van degene van wie een werk op een blanco gegevensdrager wordt gekopieerd. Voorts is van belang dat bij de vaststelling van de hoogte van de thuishopievergoeding per drager rekening wordt gehouden met het feit dat een deel van de dragers wordt gebruikt voor andere doeleinden dan het thuishopieren van werken en materialen als bedoeld in artikel 16c Aw en artikel 10 onder e Wet op de naburige rechten (WNR). Dat bij de heffing geen rekening wordt gehouden met de vraag of de eindgebruiker een individuele blanco informatiedrager (volledig) gebruikt voor de reproductie van werken waarop auteursrechten en/of naburige rechten rusten, is gezien het feit dat het praktisch niet mogelijk is de vergoeding bij thuishopierende eindgebruikers te heffen, niet aan te merken als een buitensporige last voor een individuele eigenaar van een blanco informatiedrager. Daarbij zij opgemerkt dat de thuishopieregeling dient te voldoen aan de in het Padawan arrest¹ gestelde voorwaarden voor gedifferentieerde toepassing afhankelijk van de bestemming van informatiedragers, wil er sprake zijn van een ‘billijke vergoeding’. [W] V.O.F. c.s. hebben niet gesteld dat de Nederlandse thuishopieregeling niet aan die voorwaarden voldoet of dat zij de blanco informatiedragers heeft geleverd aan eindgebruikers die die dragers gebruiken voor duidelijk andere doeleinden dan het maken van thuishopieën. Het beroep van De Thuishopie op de thuishopieregeling is dan ook niet in strijd met het beginsel van ‘fair balance’ dat volgt uit art. 1 EP EVRM.

4.4. In het onderhavige geval is er evenmin sprake van strijdigheid met artikel 1 EP EVRM omdat een effectief rechtsmiddel tegen de door De Thuishopie bepaalde vergoeding ontbreekt, zoals [W] V.O.F. c.s. stelt. Indien [W] V.O.F. c.s. het niet eens is met de berekeningsgrondslag van een door De Thuishopie geheven vergoeding, staat haar immers een rechtsgang bij deze rechtbank ter beschikking op grond van artikel 16g Aw. De rechtbank passeert derhalve het verweer van [W] V.O.F. c.s. dat de thuishopieregeling strijdig is met artikel 1 EP EVRM.

¹ Hof van Justitie EU, 21 oktober 2010, C-467/08, www.curia.europa.eu

Leveringen in 2006 en 2007

4.5. Nadat [W] zich aanvankelijk op het standpunt had gesteld dat hij de onder 2.6. beschreven blanco informatiedragers had geïmporteerd, maar ook weer geëxporteerd, heeft [W] zich ter comparitie op het standpunt gesteld dat niet hij, maar zijn leveranciers Direkt Supplies en Boveme de importeurs zijn geweest van die blanco informatiedragers in de zin van de thuiskopieregeling. Daartoe heeft hij gesteld dat de dragers door Direkt Supplies of een transportbedrijf werden afgeleverd bij zijn bedrijf in Nederland, zodat de goederen zijn geïmporteerd in Nederland door zijn Belgische leveranciers. [W] heeft daarbij gewezen op een vonnis van de belastingkamer van deze rechtbank waaruit zou blijken dat er sprake is geweest van 'afhaaltransacties' bij de verkopen door Direkt Supplies en Boveme aan [W], zodat de verkopers geen omzetbelasting verschuldigd waren. Dit impliceert volgens [W] dat niet hij maar Direkt Supplies en Boveme aan te merken zijn als importeurs van de door Direkt Supplies en Boveme geleverde dragers.

4.6. De vraag wie importeur is van een blanco informatiedrager in de zin van de thuiskopieregeling dient in de context van die regeling en aan de hand van de omstandigheden van het geval te worden bepaald. De importeur in de zin van de thuiskopieregeling is niet noodzakelijkerwijs dezelfde als de importeur in de zin van de Belgische en Nederlandse belastingwetgeving. Een oordeel van de belastingkamer van deze rechtbank impliceert dan ook niet dat [W] geen importeur is geweest in de zin van de thuiskopieregeling. Daar komt bij dat de belastingkamer in het vonnis waarop [W] wijst, geen oordeel heeft gegeven over de vraag wie als importeur aangemerkt dient te worden bij de transacties van [W], er is alleen geoordeeld dat niet vaststaat dat de door [W] in Beverwijk aan Duitse afnemers verkochte en geleverde blanco informatiedragers zijn getransporteerd naar Duitsland.

4.7. Bij de beantwoording van de vraag of [W] als importeur in de zin van de thuiskopieregeling aangemerkt kan worden, zijn de volgende omstandigheden van belang. De in Nederland gevestigde onderneming van [W] kocht in 2006 en 2007 regelmatig grote partijen blanco informatiedragers in uit het buitenland ter verhandeling in Nederland. Blijkbaar maakte [W] zijn bedrijf van de inkoop van blanco informatiedragers in het buitenland ter verhandeling in Nederland. Gezien deze omstandigheid ligt het voor de hand dat [W] als importeur gezien moet worden in de zin van de thuiskopieregeling: hij is de eerste schakel in de distributieketen van de blanco informatiedragers in Nederland zelf. Blijkens de parlementaire geschiedenis van de thuiskopieregeling² was het de bedoeling van de wetgever om de thuiskopievergoeding te heffen bij de eerste schakel in de distributieketen van blanco informatiedragers in Nederland.

4.8. Voorts is van belang wie bij de invoer in Nederland de eigendom van de blanco informatiedragers had. Bij de transacties in 2006 en 2007 ging het om inkoop bij twee Belgische leveranciers, waarbij de goederen door een transporteur in België zijn opgehaald

² Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel Wijziging van de Auteurswet 1912 inzake een vergoeding voor het verveelvoudigen van beeld- of geluidsopnamen voor eigen oefening, studie of gebruik, Kamerstukken II 1987/88, 20656 nr. 3, blz. 6 en Memorie van Toelichting bij de Aanvulling van de Auteurswet 1912 inzake de thuiskopie tot invoering van verlengde aansprakelijkheid voor verkopers, Kamerstukken II 2001/02, 28486 nr. 3, blz. 2 en Kamerstukken II 2003/04, 28486 nr. 12.

en bij [W] zijn afgeleverd. De vraag wie tijdens de transporten de eigenaar was, dient beantwoord te worden naar het op de koopovereenkomsten toepasselijke recht. Gesteld noch gebleken is dat partijen een rechtskeuze hebben gemaakt. Op grond van artikel 4 van het EEG-verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (EVO), dat van toepassing is op de in 2006 en 2007 tussen [W] enerzijds en Direkt Supplies en Boveme anderzijds gesloten koopovereenkomsten, worden die koopovereenkomsten beheerst door het recht van het land waar de partij is gevestigd die de kenmerkende prestatie verricht. In dit geval is de kenmerkende prestatie de levering van de blanco informatiedragers, zodat Belgisch recht op de koopovereenkomsten van toepassing is. Artikel 1583 van het Belgische Burgerlijk Wetboek bepaalt:

Hij [de koop, Rb] is tussen partijen voltrokken, en de koper verkrijgt van rechtswege de eigendom ten aanzien van de verkoper, zodra er overeenkomst is omtrent de zaak en de prijs, hoewel de zaak nog niet geleverd en de prijs nog niet betaald is.

Naar Belgisch recht vindt de eigendomsoverdracht derhalve plaats op het moment van totstandkoming van de koopovereenkomst. Deze regel lijdt evenwel uitzondering als partijen afwijkende afspraken maken³.

4.9. Gesteld noch gebleken is dat [W] en Direkt Supplies bij hun transacties afwijkende afspraken hebben gemaakt over het moment van eigendomsovergang. [W] heeft verklaard dat transport naar Nederland telkens plaatsvond nadat [W] een koopovereenkomst met Direkt Supplies had gesloten. [W] was derhalve eigenaar van de bij Direkt Supplies ingekochte blanco informatiedragers op het moment van invoer in Nederland.

4.10. Boveme heeft zich blijkens haar facturen de eigendom voorbehouden tot de algehele betaling van de betreffende factuur. [W] heeft gesteld dat hij de goederen betaalde bij aflevering in Nederland. Bij de door [W] overgelegde facturen bevinden zich echter een aantal vrachtbrieven uit 2006 en 2007 waaruit blijkt dat hij daags voor een transport contante bedragen vervoerde of liet vervoeren naar Direkt Supplies of Boveme, ter betaling van de facturen die in die vrachtbrieven zijn vermeld. In een factuur van Boveme die [W] zelf in het geding heeft gebracht van 19 april 2004 (die overigens niet door De Thuis kopie ten grondslag is gelegd aan haar vordering) is bovendien vermeld dat een deel van de goederen niet in een transport is meegenomen ‘*omdat betaling niet volledig binnengekomen was*’. Ook ten aanzien van het transport van Boveme naar [W] in december 2006, neemt de rechtbank daarom aan dat betaling voorafgaand aan het transport heeft plaatsgevonden. Dat betekent dat [W] ten tijde van de invoer van de blanco informatiedragers van Boveme in Nederland de eigenaar daarvan was.

4.11. Voorts is van belang dat het transport blijkens de facturen apart van de koopprijs bij [W] in rekening werd gebracht, hetgeen er op wijst dat Direkt Supplies en Boveme zichzelf niet als importeurs beschouwden. Ten aanzien van Boveme blijkt dat ook uit de vermelding op haar facturen:

Deze factuur is excl. elke heffing van toepassing in de landen van de EU op CDR – en DVD-media. De importeur is verplicht zich te schikken naar de wetgeving indien er een heffing van toepassing is.

³ Zie Vermogensrecht in kort bestek, V. Sagaert, B. Tilleman, A. Verbeke, Antwerpen 2007, blz. 89-90.

4.12. In het licht van het voorgaande dient [W] te worden aangemerkt als importeur in de zin van de thuiskopieregeling van de in 2006 en 2007 bij Direkt Supplies en Boveme ingekochte blanco informatiedragers. Dientengevolge rust op hem de verplichting om de daarover verschuldigde thuiskopieheffing aan De Thuiskopie te voldoen. Nu [W] zijn eerdere stelling dat hij die informatiedragers (vrijwel) allemaal weer heeft uitgevoerd ter comparitie niet langer heeft gehandhaafd en heeft erkend dat hij de goederen in Nederland heeft verkocht en geleverd, komt hem ook geen beroep toe op artikel 16c lid 4 Aw. [W] heeft de door De Thuiskopie gemaakte berekening van de thuiskopieheffing voor de importen in 2006 en 2007 niet bestreden, zodat de door De Thuiskopie gevorderde vergoeding daarvoor van €949.820,43 jegens [W] toewijsbaar is. De daarover gevorderde wettelijke rente is niet toewijsbaar vanaf de laatste factuurdatum zoals door De Thuiskopie gevorderd, maar vanaf het moment van de laatste invoer, omdat de betalingsverplichting voor de importeur ontstaat op het moment van invoer, niet op het moment van facturatie. Blijkens de vrachtbrieven is de datum van de laatste invoer (uiterlijk) 16 april 2007 geweest.

Telling 1 december 2007

4.13. Met betrekking tot de door De Thuiskopie op 1 december 2007 bij de stand van [W] op de Beverwijkse Bazaar getelde dragers, stelt [W] zich op het standpunt dat hij daarvan opgave heeft gedaan aan De Thuiskopie op 28 november 2007. Dat er bij de telling op 1 december 2007 per type drager veel meer dragers van het merk Platinum zijn aangetroffen dan in de opgave vermeld, wijt hij aan het feit dat de medewerkers van De Thuiskopie ook de blanco informatiedragers hebben meegeteld die zich onder de toonbank en achter de stand bevonden. Deze waren volgens [W] bestemd voor de export, niet voor verkoop in de stand.

4.14. [W] verliest bij dit verweer uit het oog dat een op hem rustende verplichting tot betaling van de thuiskopievergoeding pas vervalt als een blanco informatiedrager door hem is uitgevoerd. [W] heeft in deze procedure in het geheel niet onderbouwd dat de volgens hem voor de export bestemde blanco informatiedragers rondom de stand daadwerkelijk door hem zijn geëxporteerd, zodat de rechtbank reeds daarom aan dit verweer voorbij gaat.

4.15. Ondanks het feit dat de telling slechts een paar dagen na de opgave door [W] heeft plaatsgevonden, kan de rechtbank evenmin vaststellen dat zich onder de getelde blanco informatiedragers dragers bevonden waarvoor opgave is gedaan op 28 november 2007. Daarvoor is het volgende redengevend. In de eerste plaats verkocht [W] op 1 december 2007 een spindel aan een medewerker van De Thuiskopie voor €17,-. De Thuiskopie heeft onbetwist gesteld dat de thuiskopievergoeding voor die spindel €60,00 bedroeg. De stelling van [W] dat hij deze dragers als 'lokkertje' onder de marktprijs verkocht, wijst de rechtbank als ongeloofwaardig van de hand. Daarvoor is het verlies op de verkoop te groot, terwijl van koppelverkoop met een product met een hoge winstmarge geen sprake was blijkens de aankoop van een losse spindel door De Thuiskopie.

4.16. Daarnaast heeft [W] de dragers waarvoor hij op 28 november 2007 opgave deed volgens die opgave al op 8 november 2007 ingekocht, zodat het zeer goed mogelijk is dat de opgegeven dragers al weer waren verkocht. Het feit dat van de andere merken waarvan op 28 november 2007 opgave is gedaan geen dragers in de stand werden aangetroffen op 1 december illustreert dit. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om de vordering van De

Thuiskopie terzake de op 1 december 2007 aangetroffen dragers te verminderen met de door [W] op 28 november 2007 opgegeven dragers van het merk Platinum. De vordering van De Thuiskopie jegens [W] tot vergoeding van €3.823,20 ter zake de op 1 december 2007 getelde dragers is derhalve in zijn geheel toewijsbaar. Ook de daarover gevorderde wettelijke rente vanaf 18 maart 2010 is toewijsbaar.

Telling 31 januari 2009

4.17. Ten aanzien van de telling door de deurwaarder op 31 januari 2009 overweegt de rechtbank in de eerste plaats dat [W] V.O.F. onvoldoende gemotiveerd heeft betwist dat stand 5121 haar stand is. [W] V.O.F. stelt dat er over de op die dag aangetroffen blanco informatiedragers opgave is gedaan op 22 oktober 2008. Ook in dit geval corresponderen de aangetroffen blanco informatiedragers echter niet met de opgave van 22 oktober 2008, zoals blijkt uit het overzicht van De Thuiskopie bij productie 12 bij dagvaarding. De verweren die [W] V.O.F. in dat kader voert, zijn dezelfde als de verweren die [W] heeft gevoerd tegen de vordering van De Thuiskopie inzake de telling op 1 december 2007 en worden op de hiervoor onder 4.14. tot en met 4.16. overwogen gronden gepasseerd. [W] V.O.F. en haar vennoten zijn derhalve €3.134,- verschuldigd aan De Thuiskopie ter zake de op 31 januari 2009 getelde blanco informatiedragers. De gevorderde hoofdelijke veroordeling tot betaling van dit bedrag is toewijsbaar omdat vennoten in een vennootschap onder firma ieder voor het geheel van een vordering op die vennootschap aansprakelijk zijn. De gevorderde wettelijke rente vanaf 18 maart 2010 is eveneens toewijsbaar.

Telling 7 maart 2009

4.18. Met betrekking tot de door de deurwaarder op 7 maart 2009 getelde hoeveelheid dragers in de groene bestelbus heeft [W] V.O.F. zich op het standpunt gesteld dat de telling onjuist is, omdat het getelde aantal blanco informatiedragers niet in de groene bestelbus van het type Peugeot Boxer zou passen, die maar 8 kubieke meter inhoud zou hebben, en het bovendien onmogelijk is om de inhoud van een volgeladen bestelbus vast te stellen omdat alleen de buitenste verpakkingen zichtbaar zijn en de bus niet is uitgeladen.

4.19. De deurwaarder heeft in het proces-verbaal van zijn bezoek van 7 maart 2009 aan de Beverwijkse Bazaar verklaard dat hij bij een telling heeft geconstateerd welke aantallen blanco informatiedragers zich in de groene bestelbus bevonden. Dit proces-verbaal is een authentieke akte in de zin van artikel 156 lid 2 Rv, dat dwingende bewijskracht heeft. Behoudens tegenbewijs door [W] V.O.F., dient de rechtbank van de juistheid van de in het proces-verbaal genoemde aantallen uit te gaan. [W] V.O.F. heeft, nadat De Thuiskopie gemotiveerd had gesteld dat de groene bestelbus van [W] V.O.F. niet 8 kubieke meter inhoud had maar 15 kubieke meter, gesteld dat de bestelbus 12 kubieke meter inhoud zou hebben. Zij heeft deze stelling echter niet met stukken onderbouwd en ook niet gemotiveerd waarom de getelde hoeveelheid dragers niet in een bestelbus met die inhoud zou passen. Voorts heeft [Z] ter comparitie verklaard dat 30% à 40% van de inhoud van de groene bestelbus zou zijn uitgeladen bij de telling, terwijl [W] V.O.F. bij conclusie had gesteld dat de inhoud helemaal niet was uitgeladen voor de telling door de deurwaarder. De verklaring van [Z] wijkt derhalve af van de stelling van [W] V.O.F.. De betwisting van de juistheid van het proces-verbaal is dan ook onvoldoende gemotiveerd om [W] V.O.F. toe te laten tot het leveren van tegenbewijs.

4.20. Daarnaast stelt [W] V.O.F. dat zij niet de importeur van de getelde goederen in de zin van de thuiskopieregeling is. [W] V.O.F. stelt dat de getelde lading in zijn geheel door haar is gekocht bij Zwab Mediashop Sarl (hierna: Zwab) op 3 maart 2009 en dat Zwab de importeur van die goederen in Nederland is. De bij de telling aangetroffen merken en aantallen informatiedragers corresponderen echter niet met de op de factuur van Zwab vermelde types en aantallen informatiedragers. Zo zijn bij de telling 4.800 blanco informatiedragers van het merk Traxdata en 500 blanco informatiedragers van het merk Silver aangetroffen. Deze merken zijn echter niet terug te vinden op de factuur van Zwab. Voorts vermeldt de factuur van Zwab slechts 12.200 Verbatim DVD- dragers, terwijl er volgens de telling 39.200 in de groene bestelbus zijn aangetroffen. De gegevens in de factuur stroken derhalve niet met de stellingen van [W] V.O.F.. Dientengevolge kan de rechtbank niet vaststellen dat de in de groene bestelbus aangetroffen dragers door [W] V.O.F. zijn gekocht bij Zwab. Aan de vraag of Zwab danwel [W] V.O.F. aangemerkt dient te worden als importeur van de aangetroffen blanco informatiedragers komt de rechtbank derhalve niet toe.

4.21. De deurwaarder heeft op 7 maart 2009 ook nog enkele honderden blanco informatiedragers aangetroffen in stand 05502 op de Beverwijkse Bazaar. Als onvoldoende betwist staat vast dat dit een stand van [W] V.O.F. is. [W] V.O.F. stelt dat zij opgave heeft gedaan van de in de stand aangetroffen dragers en doelt daarbij kennelijk op de opgaven die zij op 28 november 2007 en 22 oktober 2008 heeft gedaan. Dat de op 7 maart 2009 aangetroffen dragers terug te voeren zijn op die opgaven heeft [W] V.O.F. echter niet nader onderbouwd met administratieve bescheiden en ligt gezien het tijdsverloop ook niet erg voor de hand. Bovendien is er van de aangetroffen informatiedragers van het type Verbatim DVD- nooit opgave gedaan, zodat vaststaat dat deze stelling van [W] V.O.F. in ieder geval deels onjuist is. De rechtbank gaat dan ook aan dat verweer voorbij.

4.22. Uit het voorgaande volgt dat de vordering van De Thuiskopie jegens [W] V.O.F. en haar vennoten tot betaling van €86.913,- en €364,- toewijsbaar is. De gevorderde hoofdelijke veroordeling is eveneens toewijsbaar, zoals in 4.17. al is overwogen. Ook de gevorderde wettelijke rente vanaf 18 maart 2010 is toewijsbaar.

Overige vorderingen

4.23. Nu vaststaat dat [W] V.O.F. en [W] meerdere malen hebben nagelaten opgave te doen van de invoer van blanco informatiedragers, zijn zij op grond van artikel 16f Aw eveneens gehouden die bescheiden aan De Thuiskopie ter inzage te geven, waarvan kennisneming noodzakelijk is voor de vaststelling van de hoogte van de vergoeding. Blijkens de in deze procedure door [W] V.O.F. c.s. overgelegde inkoop- en verkoopfacturen beschikt zij over een administratie van dergelijke bescheiden. De Thuiskopie heeft dan ook recht op de door haar gevorderde opgave van de door [W] V.O.F. en/of haar vennoten geïmporteerde blanco informatiedragers. De termijn waarbinnen [W] V.O.F. en haar vennoten de opgave dienen te doen zal worden gesteld op zes weken, daar de door De Thuiskopie gevorderde termijn van veertien dagen in de praktijk waarschijnlijk ontoereikend is voor het opstellen van een juiste en volledige opgave. De door De Thuiskopie gevorderde veroordeling om in de toekomst opgave te blijven doen zal niet worden toegewezen, omdat daarmee in wezen hetzelfde wordt gevorderd als met het eveneens gevorderde en hierna te bespreken verbod om in strijd met de thuiskopieregeling te handelen. De rechtbank passeert het verweer van [W] V.O.F. c.s. tegen de gevorderde

dwangsom. Het feit dat niet-naleving van de thuiskopieregeling ook strafrechtelijk gesanctioneerd kan worden staat er niet aan in de weg dat de rechter in een civiele procedure op grond van artikel 611a Rv een dwangsom kan verbinden aan een hoofdveroordeling. De gevorderde dwangsom is dan ook toewijsbaar, met dien verstande dat die gemaximeerd zal worden op €100.000,-.

4.24. De Thuiskopie vordert naast een opgave van de door [W] V.O.F. c.s. *geïmporteerde* blanco informatiedragers ook opgave van de door haar *verhandelde* blanco informatiedragers. [W] V.O.F. en haar vennoten hebben in deze procedure het standpunt ingenomen dat zij geen importeur waren in de zin van artikel 16c Aw, maar enkel verkoper in de zin van artikel 16ga Aw. Zij hebben echter niet voor alle bij hen aangetroffen blanco informatiedragers bescheiden overgelegd waaruit blijkt dat de thuiskopievergoeding is afgedragen, danwel wie de importeur is. Zo is bijvoorbeeld onduidelijk wie de leverancier(s) van de inhoud van de groene bestelbus is (zijn) geweest. Tegen die achtergrond heeft De Thuiskopie eveneens een gerechtvaardigd belang bij haar vordering tot opgave van alle door [W] V.O.F. en haar vennoten *verhandelde* blanco informatiedragers en de afgifte van (kopieën van) bescheiden waaruit de afdracht door de importeurs van de thuiskopievergoeding blijkt, danwel wie de fabrikant of importeur is, op straffe van een gemaximeerde dwangsom zoals in het dictum bepaald.

4.25. De accountantsverklaring die De Thuiskopie heeft gevorderd in verband met de toe te wijzen opgaven en afgifte van (kopieën van) bescheiden is eveneens toewijsbaar. Nu [W] V.O.F. en [W] in het verleden niet hebben voldaan aan hun verplichtingen op grond van de thuiskopieregeling, heeft De Thuiskopie recht en belang bij een goedkeurende verklaring van een registeraccountant over de door hen op te geven gegevens en bescheiden. Ook de daarover gevorderde dwangsom is toewijsbaar, met dien verstande dat die wordt gemaximeerd tot €100.000,-.

4.26. Gezien de vastgestelde niet-nalevingen door [W] V.O.F. en [W] van de thuiskopieregeling, die zijn aan te merken als onrechtmatige daden jegens De Thuiskopie, is het door De Thuiskopie gevorderde verbod om (kort gezegd) in de toekomst blanco informatiedragers in Nederland te importeren en/of te verhandelen waarover geen thuiskopievergoeding is afgedragen eveneens toewijsbaar. Dit verbod strekt zich niet uit tot 'het direct of indirect betrokken zijn bij' import of verhandeling, omdat daarvan ook sprake kan zijn buiten de gevallen dat [W] V.O.F. en/of haar vennoten zelf importeren of verhandelen zonder afdracht van thuiskopievergoeding en de thuiskopieregeling slechts dat laatste verbiedt. De gevorderde dwangsom is eveneens toewijsbaar, met dien verstande dat de dwangsom per drager zal worden gesteld op €10,- en gemaximeerd wordt op €500.000,-.

4.27. De Thuiskopie vordert ditzelfde verbod jegens [Z] en legt daaraan eveneens de thuiskopieregeling ten grondslag. In deze procedure is echter niet vast komen te staan dat [Z] in strijd met de thuiskopieregeling heeft gehandeld. Blijkens de stellingen van De Thuiskopie heeft [Z] alleen voor de onderneming van [W] en [W] V.O.F. werkzaamheden verricht en niet voor zichzelf gehandeld in blanco informatiedragers. Het enkele feit dat [W] V.O.F. en [W] het hen op te leggen verbod zouden kunnen omzeilen door [Z] als stroman te gebruiken, vormt op zichzelf onvoldoende grond voor een verbod jegens [Z], nu er geen concrete aanwijzingen zijn dat [Z] zelf voornemens is als een zodanige stroman te fungeren. Het gevorderde verbod is derhalve niet toewijsbaar jegens [Z].

Proceskosten

4.28. In de procedure in conventie tussen De Thuis kopie en [W] zal [W] als overwegend in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten. In de procedure in conventie tussen De Thuis kopie enerzijds en [W] V.O.F. en haar vennoten anderzijds zullen laatstgenoemden als overwegend in het ongelijk gestelde partijen hoofdelijk worden veroordeeld in de proceskosten. In de procedure in conventie tussen De Thuis kopie enerzijds en [Z] anderzijds zal De Thuis kopie als in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten.

4.29. Partijen vorderen een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 1019h Rv, zodat de rechtbank begrijpt dat zij zich alle op het standpunt stellen dat de onderhavige procedure is aan te merken als een procedure in de zin van artikel 1019 Rv. Nu de onderhavige procedure geen betrekking heeft op een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht maar op de inning van thuis kopie vergoedingen, dient het er vooralsnog voor te worden gehouden dat de onderhavige procedure niet binnen het toepassingsbereik van artikel 1019h Rv valt⁴. De rechtbank dient de proceskosten in dit geval derhalve aan de hand van het liquidatietarief te begroten.

4.30. Bij die begroting komt slechts 4/5^e deel van de proceskosten van De Thuis kopie voor vergoeding in aanmerking, nu De Thuis kopie in de procedure tegen [Z] in het ongelijk is gesteld. Voorts is het op [W] V.O.F., [X] en [Y] toepasselijke liquidatietarief veel lager dan het op [W] toepasselijke tarief, nu de waarde van de vordering op [W] veel hoger ligt dan de waarde van de vordering op [W] V.O.F., [X] en [Y]. Ook het door De Thuis kopie voldane griffierecht is gerelateerd aan de hoogte van de vordering op [W]. [W] V.O.F., [X] en [Y] dienen dan ook slechts veroordeeld te worden in de proceskosten van De Thuis kopie, voor zover die kosten verband houden met de tegen hen ingestelde vordering.

4.31. Met inachtneming van het voorgaande begroot de rechtbank het verschuldigde griffierecht op €3.960,80 (4/5^e x €4.951,-). Nu het griffierecht dat van toepassing zou zijn indien de vordering jegens [W] V.O.F., [X] en [Y] apart was ingesteld €1.989,04 bedraagt, zullen [W] V.O.F. en haar vennoten voor dat bedrag hoofdelijk veroordeeld worden en zal [W] daarnaast voor het meerdere (€1.971,76) veroordeeld worden. Voorts bedragen de kosten van De Thuis kopie €69,11 voor betekening van de dagvaarding (4/5^e x €86,39). De beslag- en bewaringskosten zullen volledig bij de proceskostenveroordeling worden betrokken, nu er geen beslagen onder [Z] zijn gelegd. De beslag- en bewaringskosten bedragen volgens opgave van De Thuis kopie €20.525,61, welke kosten niet door [W] V.O.F. c.s. zijn bestreden. Het salaris advocaat wordt voor [W] begroot op €7.508,16 (4/5 x 3 punten x tarief VIII) en voor [W] V.O.F. en haar overige vennoten op €2.145,60 salaris advocaat (4/5 x 3 punten x tarief IV). [W] V.O.F. en haar vennoten zullen derhalve hoofdelijk worden veroordeeld tot betaling van €2.145,60 salaris advocaat en [W] daarnaast voor het meerdere (€5.362,56). Samenvattend: [W] V.O.F. en haar vennoten worden hoofdelijk veroordeeld tot betaling van €24.729,36 (€1.989,04 + €69,11 + €20.525,61 + 2.145,60) en [W] wordt daarnaast veroordeeld tot betaling van €7.334,32 (€1.971,76 + €5.362,56).

⁴ Vgl. Hof 's-Gravenhage 29 maart 2011, LJN: BP9443.

4.32. Aan de zijde van [Z] worden de proceskosten waartoe De Thuis kopie veroordeeld zal worden tot op heden begroot op €4.951,- vast recht en €536,40 salaris advocaat (1/5e x 3 punten x tarief IV), derhalve tezamen €5.487,40. Bij deze berekening is de rechtbank uitgegaan van het op de meeste gedaagden toepasselijke tarief, waarvan 1/5e deel aan [Z] is toegerekend, nu alle gedaagden zich hebben laten vertegenwoordigen door één advocaat en gesteld noch gebleken is dat gedaagden niet voor gelijke delen in zijn kosten hebben bijgedragen. De door [Z] gemaakte exploitkosten komen niet voor vergoeding door De Thuis kopie in aanmerking, omdat die het gevolg zijn van het verstek door [Z] na de dagvaarding door De Thuis kopie. De door [Z] gevorderde wettelijke rente over de proceskostenveroordeling vanaf veertien dagen na de datum van het vonnis is eveneens toewijsbaar.

4.33. De slotsom van het voorgaande is dat het verstekvonnis waarvan [W] V.O.F. c.s. in verzet zijn gekomen gedeeltelijk dient te worden vernietigd, waarbij de rechtbank, opnieuw rechtdoende, de vorderingen deels zal toewijzen op de wijze als in het dictum vermeld.

in reconventie

4.34. Uit hetgeen in conventie is overwogen, volgt dat de door De Thuis kopie gelegde beslagen niet onrechtmatig waren jegens [W] V.O.F. en haar vennoten. Blijkens de overgelegde beslagstukken heeft De Thuis kopie alleen onder [W] V.O.F. en haar vennoten beslag gelegd, niet onder [Z]. Om die reden kan er evenmin sprake zijn van onrechtmatigheid van de beslagen jegens [Z]. Hierop stranden de vorderingen van [W] V.O.F. c.s. die betrekking hebben op de beslagen en de daardoor ontstane schade.

4.35. Uit hetgeen in conventie is overwogen volgt voorts dat De Thuis kopie niet gehouden is om datgene dat [W] V.O.F. en haar vennoten reeds ter uitvoering van het bestreden verstekvonnis hebben voldaan aan hen terug te betalen. De Thuis kopie is wel gehouden om datgene dat [Z] mogelijk reeds ter uitvoering van het bestreden verstekvonnis heeft voldaan terug te betalen en zal daartoe worden veroordeeld. De daarover gevorderde wettelijke rente vanaf de dag van betaling tot de dag van terugbetaling is eveneens toewijsbaar.

4.36. [W] V.O.F. c.s. vorderen voorts vernietiging van de in 2.9. beschreven onthoudingsverklaring op grond van bedrog en dwaling. Zij stellen daartoe dat medewerkers van De Thuis kopie bij hun verzoek tot ondertekening van de onthoudingsverklaring de indruk hebben gewekt bestuursrechtelijke bevoegdheden uit te oefenen en [Z] er niet op hebben gewezen dat hij niet verplicht was tot ondertekening. [Z] heeft ter comparitie verklaard dat de medewerkers van De Thuis kopie op 1 december 2007 hadden gezegd dat hij een boete zou krijgen als hij de verklaring niet zou tekenen, maar verder niets. De Thuis kopie heeft betwist dat haar medewerkers zich ten onrechte hebben voorgedaan als medewerkers van een autoriteit met bestuursrechtelijke bevoegdheden, dat zij onjuiste inlichtingen aan [Z] hebben gegeven en/of dwang hebben uitgeoefend. Gezien die betwistingen is door [W] V.O.F. c.s. onvoldoende gemotiveerd dat De Thuis kopie [Z] heeft bewogen de onthoudingsverklaring te tekenen door opzettelijk onjuiste mededelingen te doen over hun bevoegdheden of enige andere kunstgreep toe te passen. Ook is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat De Thuis kopie inlichtingen heeft gegeven die tot gevolg hebben gehad dat [Z] heeft gedwaald ten aanzien van de bevoegdheden van De Thuis kopie of dat

De Thuis kopie had behoren te begrijpen dat [Z] daaromtrent dwaalde. Voor zover [Z] niet begreep wat de inhoud was van de onthoudingsverklaring dient die oneigenlijke dwaling voor zijn rekening te blijven. Er is derhalve geen grond voor vernietiging van de in 2.9. beschreven onthoudingsverklaring, zodat de vordering daartoe zal worden afgewezen.

4.37. [W] V.O.F. c.s. zullen als overwegend in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten in reconventie. Ook deze kosten zullen volgens het liquidatietarief worden begroot. De rechtbank begroot deze kosten tot op heden op €452,- salaris advocaat, nu de vorderingen in reconventie voortvloeien uit het verweer in conventie (0,5 x 2 punten x tarief II).

5. De beslissing

De rechtbank

in conventie

5.1. vernietigt het vonnis waarvan verzet is ingesteld en opnieuw rechtdoende:

in de procedure tussen De Thuis kopie enerzijds en [W] anderzijds:

5.2. veroordeelt [W] tot betaling aan De Thuis kopie van een bedrag van €949.820,43, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 16 april 2007 tot de dag van volledige voldoening;

5.3. veroordeelt [W] tot betaling aan De Thuis kopie van een bedrag van €3.823,20, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 18 maart 2010 tot de dag van volledige voldoening;

5.4. veroordeelt [W] in de proces- en beslagkosten, voor zover die de onder 5.10. gegeven kostenveroordeling overstijgen, ter hoogte van €7.334,32 ;

en voorts in de procedure tussen De Thuis kopie enerzijds en [W] V.O.F. en haar vennoten anderzijds:

5.5. veroordeelt [W] V.O.F. en haar vennoten hoofdelijk tot betaling aan De Thuis kopie van een bedrag van €90.411,- te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 18 maart 2010 tot de dag van volledige voldoening;

5.6. veroordeelt [W] V.O.F. en haar vennoten om binnen zes weken na betekening van dit vonnis aan De Thuis kopie volledig en gespecificeerd opgave te doen van het aantal door hen in Nederland geïmporteerde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, onder medezending van afschriften van die bescheiden, waarvan kennisneming noodzakelijk is voor de vaststelling van de verschuldigdheid en de hoogte van de vergoeding, waaronder in ieder geval begrepen in- en verkoopfacturen, op verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van deze veroordeling tot een maximum van €100.000,-.

5.7. veroordeelt [W] V.O.F. en haar vennoten om binnen zes weken na betekening van dit vonnis aan De Thuis kopie volledig en gespecificeerd opgave te doen van het aantal door hen in Nederland verhandelde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, onder medezending van afschriften van die bescheiden, waaruit blijkt dat de thuis kopievergoeding is betaald, danwel wie de fabrikant of importeur is van al die informatiedragers, op verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van deze veroordeling tot een maximum van €100.000,-;

5.8. beveelt [W] V.O.F. en haar vennoten om de in 5.6. en 5.7. bedoelde opgaven vergezeld te doen gaan van een verklaring van een registeraccountant die ertoe strekt dat hij aan de hand van de boeken van [W] V.O.F. heeft vastgesteld dat de opgave juist en volledig is, op straffe van verbeurte van een dwangsom van €1.000,- voor iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van dit bevel, tot een maximum van €100.000,-;

5.9. verbiedt [W] V.O.F. en haar vennoten om blanco informatiedragers in Nederland te importeren en/of te verhandelen (waaronder begrepen: verkopen, te koop aanbieden, ter verkoop in voorraad te houden en/of adverteren) waarover geen opgave is gedaan en/of niet de verschuldigde thuis kopievergoeding aan De Thuis kopie is voldaan, op verbeurte van een dwangsom van €10,- voor iedere blanco informatiedrager die in strijd met dit verbod geïmporteerd of verhandeld wordt, dan wel, naar keuze van De Thuis kopie, €1.000,- voor elke dag dat in strijd met dit verbod wordt gehandeld, met een maximum van €500.000,- en onverminderd de aanspraak van De Thuis kopie op de verschuldigde thuis kopievergoeding over de geïmporteerde en/of verhandelde blanco informatiedragers;

5.10. veroordeelt [W] V.O.F. en haar vennoten hoofdelijk tot betaling van proces- en beslagkosten ter hoogte van €24.729,36;

5.11. wijst het meer of anders gevorderde af;

in de procedure tussen De Thuis kopie enerzijds en [Z] anderzijds:

5.12. wijst de vorderingen af;

5.13. veroordeelt De Thuis kopie in de kosten van deze procedure, tot op heden aan de zijde van [Z] begroot op €5.487,40, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf veertien dagen na de datum van dit vonnis tot de dag van volledige voldoening;

en overigens in de procedure tussen De Thuis kopie enerzijds en [W] V.O.F. c.s. anderzijds

5.14. verklaart hetgeen in 5.1. tot en met 5.10. en in 5.13. van dit vonnis in conventie is bepaald, uitvoerbaar bij voorraad;

in reconventie

5.15. veroordeelt De Thuis kopie om al hetgeen [Z] ter uitvoering van het bestreden vonnis van 25 augustus 2010 aan De Thuis kopie heeft voldaan aan [Z] terug te betalen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de dag van betaling tot de dag van terugbetaling;

-
- 5.16. wijst het meer of anders gevorderde af;
- 5.17. veroordeelt [W] V.O.F. c.s. in de proceskosten in reconventie, aan de zijde van De Thuis kopie tot op heden begroot op €452,-;
- 5.18. verklaart dit vonnis in reconventie uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.M. Bus en in het openbaar uitgesproken op 28 september 2011.